

Publicerad 2009-10-31 11:03 av Boa Berg

Ett fall för BRIS.

Baserat på Psalm 249

"Blott en dag ett ögonblick i sänder" av Lina Sandell-Berg 1865 och 1872.

Blott ett slag

Blott ett slag, ett ögonlock går sönder,
ingen tröst, det gör så ont ändå.
Allt ju beror på farsans hårda händer,
för att jag, hans barn, ju väsnas så.

Jag som svär, får av far min smärta,
han ger mig stryk vareviga dag,
min beskärda del på min framåtböjda stjärt ja.
Den blöda lila med stort obehag.

Själv han hör mig alltid när jag svära,
och ger mig då varken frid och nåd.
Bara jag ej är till mer besvär va,
slipper jag hans hårda kraft i dåd.

Morgondagens sorg får jag spara
dock så oviss blir min rumpas frid.
”Som mitt slag, så fullt av kraft kan vara
ska du få”, det sade far till mig

Hjälp mig nån, för jag mår alltid illa,
av alla slag han ger, min fader kär.
Han är go, om spriten ej han spilla,
som på bordet är förvarat där.

Etter värre, blir det då han sänder,
emot mig en stor och knotig hand.
Blott ett slag, och läppar spricker sönder.
Men han missar dock ibland.

© Boa Berg

2009-10-31

10:59

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Boa Berg med Poeter.se id #585 innehar upphovsrätten